

רע"פ 2309/21 - מקסים ז'גסטיבסקי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2309/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מקסים ז'גסטיבסקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו ב-עפ"ג 54339-01-21 מיום 17.3.2021 שניתן על ידי השופטת העמיתה ד' ברלינר-השופטים' יניב ו-י' טופף

בשם המבקש: עו"ד ד"ר יוסף גבריאל

החלטה

- לפני בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת העמיתה ד' ברלינר-השופטים' יניב ו-י' טופף) בעפ"ג 54339-01-21 מיום 17.3.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופט ש' מלמד) בת"פ 3362-10-17 מיום 7.1.2021.
- כעולה מכתב האישום המתוקן, המבקש סיפק פעמיים סם מסוכן מסוג חשישתמורת 50 ש"ח, אותו רכש מסוחרי סמים בתחנה המרכזית בתל אביב, לשתי קטינות - וזאת לבקשת אחת מהן עמה יש לו היכרות מוקדמת. על כן, יוחסו למבקש עבירות לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה).
- בית משפט השלום הרשיע את המבקש על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, בכתב האישום המתוקן והורה, בהסכמת הצדדים, על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו.
- בגזר דינו, בית משפט השלום הדגיש כי לנוכח חומרת העבירות - המשתקפת בראש ובראשונה בעובדה כי

עמוד 1

סיפק את הסם לקטינות - אין מקום לביטול הרשעתו.

בבואו לגזור את עונשו של המבקש, נשקלו סוג הסם שסיפק וכמותו; העובדה כי סיפק את הסם לקטינות; משך הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות - כ-4 שנים; היעדר עבר פלילי; גילו הצעיר של המבקש ונסיבות חייו כפי שהובאו בתסקיר שירות המבחן.

לנוכח שיקולים אלה, גזר בית משפט השלום על המבקש חודשיים מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות; 9 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים מסוג פשע, למשך 3 שנים; קנס בסך 1,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורתו; וכן 3 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים.

5. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה.

נקבע כי העונש שהושת על המבקש מקל עמו בשים לב לחומרת העבירות, בייחוד שעה שסיפק את הסם לקטינות וכך "אולי אפשר להן להמשיך במסלול של התדרדרות לסמים"; וכי אמנם נכון שהמבקש סיפקסם ולא סחרבו, אך המחוקק לא הבחין בין השניים וקבע לשני העבירות תקרת ענישה זהה.

באשר לביטול הרשעת המבקש, הודגש כי לא הוכח נזק קונקרטי בעניינו.

6. על פסק דין זה הוגשה הבקשה שלפני למתן רשות ערעור.

בבקשתו, טוען המבקש כי יש להתוות את מדיניות הענישה ביחס לארבע העבירות השונות המנויות בסעיף 13 לפקודת הסמים - יצוא, יבוא, סחר והספקה, אשר לצדם קבוע עונש מאסר של עד 20 שנה - באופן אשר תשקף את מידת החומרה המשתנה של ארבעת העבירות.

זאת ועוד, נטען כי היעדר ההבחנה בין סחר לבין הספקת סם הביאה להחמרה בעונשו של המבקש וגרמה לו עיוות דין; כי לא יוחס די משקל לגילו הצעיר ולנסיבות המקלות בביצוע מעשי המבקש, ובפרט העובדה כי מדובר בסמים "קלים", כי לא הרוויח מהספקת הסם, כי ביצע את העבירות מתוך רצון לקיים קשרים חברתיים, וכי בעת ביצוע העבירות המבקש היה קרוב לגילן של הקטינות; וכי שגה בית המשפט עת ביכר שיקולי הרתעה על פני שיקום המבקש.

7. לאחר שעיינתי בבקשה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד החורגים מעניינו הפרטי של המבקש, המעוררים סוגיה עקרונית רחבת היקף, או כאשר נגרם אי צדק קיצוני או עיוות דין (רע"פ 6401/18 ספיר נ' מדינת ישראל (17.9.2018)). זאת ועוד, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 9938/17 דהאן נ' מדינת ישראל (1.1.2018)).

עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים אלו.

8. אין מקום להמעיט מחומרת מעשיו של המבקש, אשר הורשע בהספקת סם לקטינות בשתי הזדמנויות שונות. לא פעם הדגשתי כי מדיניות הענישה בגין הפצת סמים מסוכנים, ובכלל זה סמים הנחשבים כ"סמים קלים", צריכה להיות מרתיעה ומשמעותית (רע"פ 8659/19 פסון' מדינת ישראל (5.1.2020)).

זאת ועוד, עבירת הספקת סמים קבועה בסעיף 13 לפקודת הסמים, וזה לשונה:

"לא ייצא אדם סם מסוכן, לא ייבא אותו, לא יקל על ייצואו או ייבואו, לא יסחר בו, לא יעשה בו שום עסקה אחרת ולא יספקנו בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה, אלא אם הותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה או ברשיון מאת המנהל".

הנה כי כן, המחוקק בחר לקבוע עבירה אחת לארבעת הפעולות המנויות בסעיף ולקבוע בסעיף 19א לפקודה תקרת ענישה אחת. נסיבות ביצוע העבירה, ובכלל זה שאלת הרווח הכספי, נשקלות - ככלל מקרה - בקביעת מתחם העונש.

9. כמו כן, ככלל - לנוכח חומרת עבירות הפצת הסם - מוענק מעמד בכורה בעת גזירת העונש לשיקולי ההרתעה ואלו יגברו על שיקוליו האישיים של המבקש (רע"פ 5494/19 רנד נ' מדינת ישראל (22.8.2019)).

על אחת כמה וכמה לא מצאתי מקום להתערב בחומרת העונש, שעה שבית משפט השלום הקל עם המבקש לנוכח שיקוליו האישיים והשית עליו עונש בתחתית מתחם העונש שנקבע בעניינו.

10. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ו בניסן התשפ"א (8.4.2021).

ש ו פ ט